

Zbornik sudske prakse

Rješenje Suda (peto vijeće) od 6. veljače 2014. – Jagiełło

(Predmet C-33/13)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Oporezivanje – PDV – Šesta direktiva – Pravo na odbitak – Odbijanje – Račun izdan od društva pod lažnim imenom koje je izdalo društvo koje djeluje kao mandatar“

Usklađivanje fiskalnih zakonodavstava – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost – Odbitak ulaznog poreza – Odbijanje zbog stvarnog neisporučivanja robe iz razloga prijevare i nepravilnosti – Nedopuštenost – Ograničenja – Uvjeti – Primatelj računa koji je znao ili trebao znati za postojanje prijevare – Provjera nacionalnog suda [Direktiva Vijeća br. 77/388, čl. 17. st. 2. t. (a) i čl. 22, st. 3. t. (b)] (t. 27., 32., 33., 36.-43. i izreka)

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi – Tumačenje članka 4. stavaka 1. i 2. zajedno s člankom 5. stavkom 1. i člankom 17. stavkom 2. točkom (a) Šeste direktive 77/388/EEZ Vijeća od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL L 145, str. 1.) – Pravo na odbitak ulaznog PDV-a – Odbijanje prava na odbitak PDV-a za primatelje isporuka u slučaju kada prodavatelj koristi tvrtku druge osobe – Prikriivanje vlastite djelatnosti prodavatelja – Račun koji je izdala osoba koja nije prodavatelj – Nepostojanje potrebe za utvrđivanje da je kupac znao da je predmetna transakcija povezana s kaznenim djelom ili drugom nepravilnošću koju je počinio prodavatelj ili subjekt koji s njim surađuje.

Izreka

Šestu direktivu 77/388/EEZ Vijeća od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstva država članica u odnosu na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje kako je izmijenjena Direktivom 2001/115/EZ od 20. prosinca 2001. treba tumačiti u smislu da joj je protivno da se poreznom obvezniku odbija pravo na odbitak poreza na dodanu vrijednost koji se duguje ili je plaćen za robu koja mu je isporučena s obrazloženjem da se, uzimajući u obzir prijevare i nepravilnosti koje je počinio izdavatelj računa za tu isporuku, ne smatra da je isporuku stvarno izvršio spomenuti izdavatelj, osim ako je utvrđeno, na temelju objektivnih dokaza i da se pritom od poreznog

obveznika ne zahtijevaju provjere koje nije dužan učiniti, da je takav porezni obveznik znao ili morao znati da je navedena isporuka bila dio prijevare glede poreza na dodanu vrijednost, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.